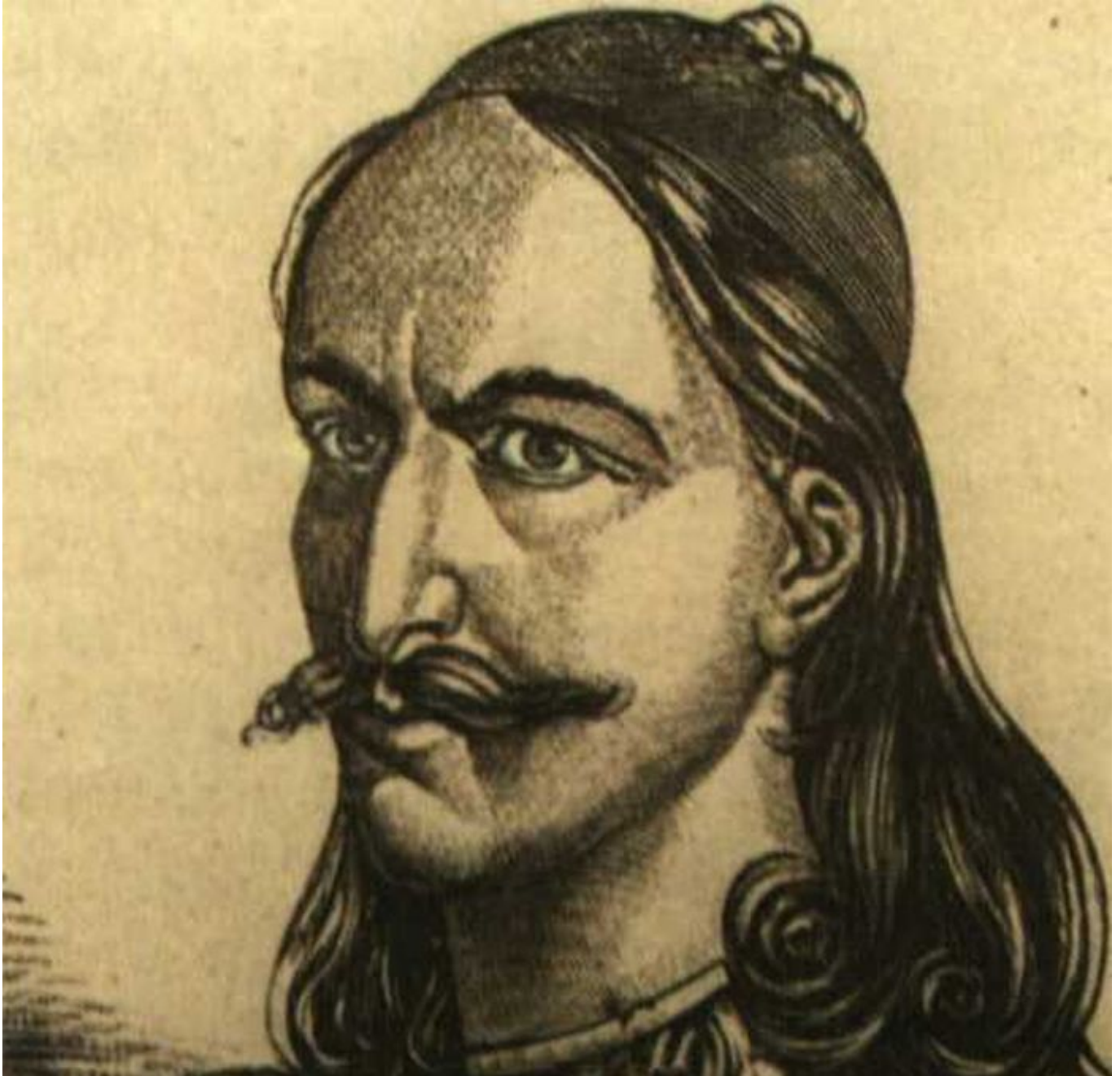

«Αν ο γιος μου δεν θέλει να πεθάνει για την πατρίδα, τότε δεν είναι άξιος να ζει»

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

Το 1792 ο Αλή πασάς συνέλαβε ένα σχέδιο για την οριστική υποταγή του Σουλίου. Προσποιήθηκε ότι θα εκστράτευε εναντίον των πασάδων του Δελβίνου και του Αργυροκάστρου. Για την εκστρατεία αυτή, ζήτησε από τους αρχηγούς των δύο μεγαλύτερων σουλιώτικων γενών, Γεώργιο Μπότσαρη και Λάμπρο Τζαβέλα, τη συνδρομή τους. Η δολοπλοκία του Αλή πασά. Οι Σουλιώτες ηγέτες, είτε γιατί δεν υποπτεύθηκαν τους σκοπούς τους Αλή είτε γιατί τη δεδομένη στιγμή

δεν ήθελαν να αντιπαρατεθούν μαζί του, έστειλαν 70 μαχητές, με επικεφαλής τον Τζαβέλα. Ο ραδιούργος πασάς τούς υποδέχθηκε με τιμές και διοργάνωσε αθλητικούς αγώνες προς τιμήν τους. Οι Σουλιώτες άφησαν τα όπλα τους για να συμμετάσχουν και αιχμαλωτίστηκαν από τους Τουρκαλβανούς. Ο Αλή, πέρα από τον Λάμπρο Τζαβέλα, είχε συλλάβει λίγο καιρό νωρίτερα, με την ίδια μέθοδο, τον γιο του, Φώτο. Οι δύο αυτοί αιχμάλωτοι ήταν απαραίτητοι για το σχέδιό του. Πρότεινε στον Λάμπρο να μεταβεί στο Σούλι και να πείσει τους συμπατριώτες του να συνθηκολογήσουν. Ανταμοιβή γι' αυτή του την πράξη, θα ήταν χρήματα, αξιώματα, τιμές, η απελευθέρωση των πολεμιστών του και κυρίως του γιου του. Ο Σουλιώτης αρχηγός συμφώνησε. Η επιστολή του Λάμπρου Τζαβέλα Όταν όμως έφτασε στο Σούλι, πρότεινε τη μέχρις εσχάτων αντίσταση. Έστειλε, μάλιστα και μια επιστολή στον Αλή, μνημείο ηρωισμού και φιλοπατρίας: «Αλή πασά, χαίρομαι όπου εγέλασα ένα δόλιο. Είμ' εδώ, να διαφεντεύσω την Πατρίδα μου εναντίον εις ένα κλέπτην. Ο υιός μου θέλει αποθάνει, εγώ όμως απελπίστως θέλω τον εκδικήσω πριν ν' αποθάνω. Κάποιοι Τούρκοι, καθώς εσύ, θέλουν ειπή ότι είμαι άσπλαχνος πατέρας, με το να θυσιάσω τον υιόν μου δια τον δικόν μου λυτρωμόν. Αποκρίνομαι, ότι εάν εσύ πάρης το Βουνόν (σ.σ. το Σούλι), θέλεις σκοτώσει τον υιόν μου με το επίλοιπον της φαμελίας μου και τους συμπατριώτας μου, τότε δεν θα ημπορέσω να εκδικήσω τον θάνατόν του, αμμή αν νικήσωμεν, θέλει έχω και άλλα παιδιά, η γυναίκα μου είναι νέα, εάν ο υιός μου, νέος καθώς είναι, δεν μένη ευχαριστημένος ν' αποθάνη δια την πατρίδα του, αυτός δεν είναι άξιος να ζήση και να γνωρίζεται ως υιός μου. Προχώρησε λοιπόν άπιστε, είμαι ανυπόμονος να εκδικηθώ. Εγώ ο ωμοσμένος εχθρός σου, Καπετάν Λάμπρος Τζαβέλας». Η πανωλεθρία του πασά Η επιστολή εξόργισε τον Αλή. Η πρώτη του σκέψη ήταν να σκοτώσει τον Φώτο. Συγκρατήθηκε όμως από τους αξιωματούχους του, πιθανόν με τη σκέψη ότι ίσως χρησίμευε στο μέλλον. Η μόνη λύση ήταν πλέον η επίθεση. Όμως, το πλεονέκτημα του αιφνιδιασμού για τους Τουρκαλβανούς είχε χαθεί. Οι Σουλιώτες ήταν απόλυτα έτοιμοι για την αναμέτρηση. Η επίθεση του Αλή εξαπολύθηκε στις 20 Ιουλίου 1792 και παρά τη σφοδρότητά της, δεν άργησε να καταλήξει σε πανωλεθρία. Η επίθεση του Αλή εξαπολύθηκε στις 20 Ιουλίου 1792 και παρά τη σφοδρότητά της, δεν άργησε να καταλήξει σε πανωλεθρία. Το άλλοτε περήφανο «λιοντάρι της Ηπείρου» αναγκάστηκε να συρθεί σε διαπραγματεύσεις για συνθήκη ειρήνης. Σ' αυτήν, οι Σουλιώτες επέβαλαν, μεταξύ άλλων, την απελευθέρωση όλων των συμπατριωτών τους ομήρων. Ο Φώτος Τζαβέλας ήταν πλέον ελεύθερος για να συνεχίσει την ηρωική παράδοση της γενιάς του.

Νίκος Γιαννόπουλος ιστορικός

Πηγή: Μηχανή του Χρόνου

<http://www.mixanitouxronou.gr/lampros-tzavelas-o-gios-mou-den-theli-na-pethanigia-tin-patridatote-den-ine-axios-na-zi/>